

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 8 (588)

Mierzeszyn, 3 marca 2024 r.

ISSN 2082-0089 Rok 15

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

RELIKWIE ŚWIĘTEGO WOJCIECHA W DOMU POMOCY SPOŁECZNEJ „LEŚNY” W ZASKOCZYNIE 25 lutego 2024 roku

PRZYWITANIE RELIKWII ŚWIĘTEGO WOJCIECHA W DOMU POMOCY SPOŁECZNEJ „LEŚNY” W ZASKOCZYNIE

Święty Wojciechu, witamy Cię w kaplicy Domu Pomocy Społecznej „Leśny” w Zaskoczynie.

Serca wszystkich przepełnione są wdzięcznością, że nawiedzasz w znaku Twoich świętych relikwii naszą placówkę. W podziękowaniu wnosimy do Boga modlitwy.

Dziękujemy Bogu, że pozwolił wzrastać Tobie, tak zacnemu biskupowi, że dał Ci siły, byś pomagał powierzonemu tobie ludowi. Stałeś się dla nas, święty Wojciechu wzorem do naśladowania, wzorem prawdziwego, wiernego biskupa.

Prosimy Cię o wstawiennictwo u Boga, wspieraj lud wierny, byśmy nigdy w swoim życiu z dróg Bożych nie zblądzi.

Wyproś błogosławieństwo i potrzebne łaski dla wszystkich mieszkańców oraz pracowników społeczności naszego Domu.

Niech obecność patrona naszej Ojczyzny doda nam otuchy i wytrwałości w codziennych trudach naszej pracy (na rzecz chorych, potrzebujących, często samotnych).

Boże, Ty umocniłeś nasz naród w wyznawaniu Twego imienia przez nauczanie i chwalebne męczeństwo świętego Wojciecha; spraw, prosimy, aby ten, który na ziemi głosił naszym przodkom wiarę, wstawał się za nami w niebie. Przez Chrystusa naszego Pana. Amen.

RYSZARD RYWACKI

Dyrektor Domu Pomocy Społecznej „Leśny”
w Zaskoczynie

Zaskoczyn, 25 lutego 2024 roku

DOKUMENT FUNDACYJNY RELIKWIARZA

Relikwiarz św. Wojciecha, który mamy przed sobą jest kopią tego, który od 361 lat znajduje się w Katedrze Gnieźnieńskiej. Oryginał został ufundowany przez Wojciecha Pilchowicza — sufragana gnieźnieńskiego i zrealizowany w srebrze wysokiej próby przez gdańszczanina Piotra von der Rennena w 1662 r. W swojej historii przechodził niezwykle burzliwe dzieje. Ostatnim takim dramatycznym wydarzeniem było pamiętne włamanie wandalów do katedry w 1986 r. Relikwiarz został wtedy bardzo poważnie uszkodzony, a wiele jego części zostało rękoma złoczyńców przetopionych dla pozyskania srebra.

Rekonstrukcję relikwiarza powierzyła specjalna komisja powołana przez ks. Prymasa Józefa Glempa, gdańskiemu artyście rzeźbiarzowi Wawrzyńcowi Sampowi. Niezmiernie żmudne i skomplikowane prace nad odtworzeniem wszystkich zniszczeń z wykorzystaniem częściowo odzyskanego srebra oraz otrzymanego z darów wiernych trwała dwa lata.

Niniejsza kopia — autorstwa tego samego artysty jest wiernym odtworzeniem gnieźnieńskiego relikwiarza w skali 1:2.

Kompozycja relikwiarza składa się z trumny i leżącej na jej wieku pełnoplastycznej postaci św. Wojciecha w biskupim stroju pontyfikalnym. Na bokach trumny i na jej wieku znajduje się dziesięć płaskorzeźbionych scen z życia świętego w dekoracyjnym kartuszowym obramowaniu i przedstawiają — na wieku: św. Wojciecha obejmującego biskupstwo w Pradze, usługującego ubogim, nauczającego Prusów, karcącego bałwochwalstwo Prusów; na bokach: wybór św. Wojciecha na biskupa praskiego, śmierć męczeńską, ćwiartowanie, oraz wbicie głowy

METRYKA GDAŃSKIEGO RELIKWIARZA ŚW. WOJCIECHA

Relikwiarz ten został poświęcony w dniu 23 kwietnia 1995 r. na Wzgórzu św. Wojciecha w Gdańsku w czasie Mszy świętej, której przewodniczył Metropolita Wrocławski Kardynał Henryk Gulbinowicz z udziałem Arcybiskupa Gdańskiego Tadeusza Gocłowskiego oraz Biskupów: Andrzeja Śliwińskiego z Elbląga i Zygmunta Pawłowicza z Gdańska.

Relikwiarz ten nawiedzi wszystkie parafie Archidiecezji Gdańskiej w latach 1995-1997 w tysięczną rocznicę Chrztu gdańszczan dokonanego przez św. Wojciecha w marcu 997 roku.

Gdańsk, dnia 23 IV 1995 r.

+ TADEUSZ GOCŁOWSKI
Arcybiskup Metropolita Gdański

Świętego na pal, wykup zwłok Świętego, przyjęcie zwłok w Trzemesznie, przybycie cesarza Ottona III do Gniezna.

Poza tym na frontonie wieka trumny znajduje się plakieta z napisem „*Per merita Sancti Adalberti Christe nos exaudi*” w dekoracyjnym obramowaniu, charakterystycznym dla epoki baroku. W tym samym miejscu, ale od tyłu, jest druga plaketka z napisem dedykacyjnym: „*Swemu niebieskiemu Patronowi w Roku tysięcznym od przyjęcia chrztu przez obywateli gdańskich z rąk św. Wojciecha wdzięczny Kościół Gdański R.P. 1997*”.

Trzecia, najmniejsza, plaketka znajduje się od strony stóp Świętego i zawiera napis: „*Anno MCMXCV tempore summi pontificis Joannis Pauli II et Archiepiscopi Gedanensis Thaddaei Gocłowski confectum*”, oraz grawerowany herb pierwszego arcybiskupa Gdańskiego.

Uzupełnieniem całości są pełnoplastyczne postacie uskrzydlonych aniołów, flankujące boczne krawędzie trumny.

Relikwiarz został wykonany przez pracownię brązowniczą p. A. Kowalczyka w Gdyni z tombaku, metodą odlewu „*na tracony wosk*”. W swym wnętrzu zawiera autentyczną, opieczetowaną cząstkę relikwii św. Wojciecha.

Uroczyste poświęcenie i ukazanie wiernym relikwiarza miało miejsce w dzień odpustu św. Wojciecha 23 IV 1995 r. w czasie Mszy świętej pontyfikalnej.

Od 8 IX 1995 r. Relikwiarz rozpoczyna wędrowkę po parafiach metropolii Gdańskiej, stając się znakiem wiary i swoistym przesłaniem nadziei na zbliżający się Jubileusz tysięcznej rocznicy śmierci św. Wojciecha — patrona Metropolii Gdańskiej i Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

<https://wojciech25.pl>

ŚW. WOJCIECH PATRON POLSKI i ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ

Św. Wojciech, biskup i męczennik, którego Kościół w Polsce uznaje za jednego ze swoich głównych patronów, pochodził z książęcego rodu czeskich Sławnikowiców, spokrewnionego przez Dąbrówkę z dynastią Piastów. Urodził się w 956 roku.

Jego krew leży u fundamentów Kościoła i państwa na ziemiach piastowskich. Jako apostoł pogan w swej ostatniej misji dotarł do wybrzeży Bałtyku, gdzie 23 kwietnia 997 roku poniósł śmierć męczeńską. Przy jego grobie spotkali się w 1000 roku cesarz Otton III i książę Bolesław Chrobry, a wydarzenie to przeszło do historii jako Zjazd Gnieźnieński. Już wówczas św. Wojciech - wychowanek szkoły w Magdeburgu, biskup praski, mnich rzymski, apostoł Węgier i Polski, wreszcie męczennik pruski, którego ciało znalazło się w Gnieźnie - urastał do rangi symbolu duchowej jedności tworzącej się wówczas Europy.

Wzorem swoich wielkich poprzedników św. Cyryla i św. Metodego łączył duchowe tradycje różnych kultur. Po latach dzieciństwa spędzonego na dworze rodziców w czeskich Libicach, zdobył wykształcenie w Magdeburgu, gdzie przez 10 lat pobierał nauki w jednej z lepszych szkół owych czasów. Tam też otrzymał bierzmowanie, a na cześć ówczesnego arcybiskupa Magdeburga przyjął drugie imię Adalbert. W 981 roku powrócił do Czech, gdzie otrzymał święcenia kapłańskie, a rok później, po śmierci biskupa praskiego Dytmara, objął tamtejsze biskupstwo.

Jako biskup Pragi hojnie wspierał ubogich oraz budowę kościołów. Zdecydowanie sprzeciwiał się włożeniu, rozwiązłości, handlowi niewolnikami z krajami muzułmańskimi i intrygom czeskich możnowładców, co w efekcie spowodowało jego konflikt z księciem Bolesławem II.

Św. Wojciech wraz z przyrodnim bratem Radzimem opuścił Pragę i udał się do klasztoru benedyktynów w Rzymie. Tam zrezygnował z godności biskupiej i prowadził życie mnicha, które koncentrowało się na ascezie, modlitwie, czytaniu i pracy fizycznej. Po kilku latach, ulegając naleganiom papieża i poselstwom rodaków, powrócił do Pragi, którą jednak musiał opuścić na zawsze, gdy zamordowano jego czterech braci, a także nastawano na jego życie.

Jako misjonarz wyruszył więc na Węgry, gdzie miał ochrzcić przyszłego króla Stefana I. Bywał też na dworze cesarza niemieckiego Ottona III, którego był spowiednikiem, powiernikiem i doradcą. W czasie długich pobytów za granicą dał się poznać elitom ówczesnego chrześcijaństwa zachodniego jako człowiek wyjątkowej świętości. Młody cesarz Otton III, jak i papież Sylwester II

mieli dla niego najwyższe uznanie. „Jako człowiek Kościoła św. Wojciech zawsze zachowywał niezależność w nieustraszonej obronie ludzkiej godności i podnoszeniu poziomu życia społecznego. Z duchową głębią doświadczenia monastycznego podejmował służbę ubogim. Wszystkie te przymioty osobowości św. Wojciecha sprawiają, że jest on natchnieniem dla tych, którzy dziś pracują nad zbudowaniem nowej Europy, z uwzględnieniem jej korzeni kulturowych i religijnych” – stwierdził papież Jan Paweł II przemawiając w Gnieźnie z okazji 1000-lecia męczeńskiej śmierci patrona Polski.

Św. Wojciech nie mając możliwości powrotu do Czech, gdzie wymordowano jego rodzinę, znalazł oparcie na dworze Bolesława Chrobrego. Stamtąd w 997 roku wyruszył w swą ostatnią podróż misyjną do pogańskich Prus. Jednak już pierwsze spotkanie z Prusami okazało się niepomyślne, a misjonarze zostali zmuszeni do odwrotu. Kilka dni później, 23 kwietnia 997 roku we wsi Święty Gaj, niedaleko dzisiejszego Pasłęka, zostali zaatakowani. Św. Wojciech zginął śmiercią męczeńską. Bolesław Chrobry wykupił od Prusów ciało świętego. Miał ponoć zapłacić za nie tyle złota, ile ważyło. Doczesne szczątki św. Wojciecha spoczęły w katedrze gnieźnieńskiej, która od tego momentu stała się miejscem szybko rozprzestrzeniającego się na całą Europę kultu męczennika. Jego śmierć wywarła wielkie wrażenie w zachodnim chrześcijaństwie, dlatego już w 999 roku papież Sylwester II ogłosił Wojciecha świętym.

Przy jego relikwiach, jak już wspomniano, spotkali się w 1000 roku w Gnieźnie cesarz Otton III i Bolesław Chrobry - w obecności legata papieskiego. Zjazd Gnieźnieński miał zarówno znaczenie polityczne, gdyż zaowocował uznaniem państwa polskiego przez cesarstwo, jak i znaczenie kościelne, gdyż przy grobie św. Wojciecha została proklamowana pierwsza polska metropolia: Gniezno, w skład której weszły biskupstwa w Krakowie, Wrocławiu i Kołobrzegu. Arcybiskupem gnieźnieńskim został przyrodni brat św. Wojciecha - Radzim.

Tysiąc lat później Jan Paweł II w orędziu skierowanym do prezydentów krajów Europy środkowo-wschodniej, którzy przybyli do Gniezna na uroczystości 1000-lecia męczeńskiej śmierci św. Wojciecha powiedział, że o nieprzemijalności świadectwa tego świętego świadczy „umiejętność harmonijnego łączenia różnych kultur”. Pamięć o nim jest szczególnie żywa w Europie środkowej, gdzie zaszczepiał chrześcijaństwo i propagował ewangeliczną wizję człowieka. Jednak do jego grobu po dziś dzień przybywają pielgrzymi nie tylko z krajów, gdzie głosił Ewangelię, ale z całej Europy.

ANNA WOJTAS

**KRÓLEWSZCZYŻNA MIERZESZYN
I PARAFIA MIERZESZYŃSKA
W LUSTRACJI Z 1664 ROKU
WSPOMNIENIE W 360. ROCZNICĘ JEJ ODBYCIA**

W 1466 roku II pokojem toruńskim zakończyła się wojna trzynastoletnia i panowanie krzyżackie na Pomorzu Gdańskim. Mierzeszyn wszedł w skład województwa pomorskiego i powiatu tczewskiego włączonymi do prowincji Królestwa Polskiego zwanej Prusami Królewskimi. Jako siedziba parafii wszedł w skład dekanatu gdańskiego (wcześniej tczewskiego).

Jako dawna wieś zakonna stał się królewsczyżną tak zwaną wsią gracyjną (zastawną) oddawaną w dożywotnią dzierżawę na prawie emfiteutycznym rodzinom szlacheckim, głównie wysokim urzędnikom i emerytowanym wojskowym jako „*chleb dobrze zasłużonych*”. Każdorazowy tenentariusz czerpał dodatkowe zyski z tytułu poddzierżawiania na podstawie zawierane go kontraktu na prawie emfiteutycznym miejscowego wolnego sołectwa z sześcioma łanami gruntu, inwentarzem i obejściem (podobnie było i w Różynach, które też dzierżawili tenentariusze z Mierzeszyna). Najbardziej zasłużonymi dla Mierzeszyna i parafii mierzeszyńskiej królewskimi dzierżawcami była rodzina Trembeckich, której wieś zawdzięcza powstanie w 1760 roku przykościelnej katolickiej szkoły.

Każda królewsczyżna podlegała lustracji, czyli oględzinom, kontroli jej dochodowości i opisowi dokonywanej przez królewskich komisarzy. Jedną z nich miała miejsce w 1664 roku po II wojnie polsko-szwedzkiej zwanej Potopem (1655-1660).

W sporządzonym protokole (opisie) królewscy komisarze zapisali, że wieś Mierzeszyn alias Meisterwaldt wraz z Różynami dzierżawiona przez starostę tczewskiego i wojskowego z pochodzenia Francuza Francois Andraulta de Buya, który kupił ją za zezwoleniem królewskim od 6 lipca 1662 roku od Georga Dembitz-Dembiny zajmowała obszar o powierzchni 60 łanów, w tym 4 należały do plebana, a 6 do sołtysa. Wcześniej, czyli przed wojną we wsi mieszkało 25 czynszowanych gospodarzy, którzy w zamian za zwolnienie z szarwarków płacili po 24 floreny, co przynosiło łącznie 1200 florenów dochodu.

Obecnie we wsi niemało zubożonej i zrujnowanej mieszkało tylko 13 gospodarzy, z których każdy uprawiał 2 łany gruntów czynszowanych dawnym zwyczajem po 24 floreny. Obecny dochód łączy z czynszów wynosił 624 floreny. Działalność gastronomiczną we wsi prowadziło 2 karczmarzy, których grunty i czynsze wliczane były do rejestru gburskiego. Wskutek wojny karczmarze płacący wcześniej od wolnego szynku po 100 florenów od karczmy teraz uiszczali według oświadczenia dzierżawcy tylko 60 florenów. Miejsce wolne i dziedziczne sołectwo należało do Arnda Uphagena syna Heinricha. Lustratorzy zapisali, że do dzierżawcy zwrócili się spadkobiercy jego zmarłego

stryja Arnda, którzy stwierdzili, że matka posesora Heinricha i ojca obecnego dzierżawcy (zmarł w 1647 roku) Elżbieta sołectwo to swemu synowi i ich ojcu Arndowi sprzedała na wieczne czasy za sumę 800 grzywien pruskich 23 lipca 1647 roku, co poświadczono w sądzie skarszewskim i zatwierdził król w Gdańsku 30 września 1651 roku. Dzierżawca przyznał, że fakt taki miał rzeczywiście miejsce, ale kupujący Elżbiecie i jej potomkom za to sołectwo żadnej sumy nie wyliczył, gdyż dotąd nie okazano żadnych kwitów. Z tej przyczyny dopóki prawo własności i płatności nie zostanie uregulowane sołectwo pozostaje w jego dyspozycji (przyjmuje się, że mniej więcej w tym samym czasie mierzeszyńskie wolne sołectwo weszło w posiadanie Francois Andraulta de Buya).

Wieś nie posiadała własnych lasów, tylko chruśniaki na gruntach gospodarzy. Ponadto należało do niej jezioro Głęboczko z siedmioma toniami niewodowymi (traktami) sąsiadujące z gruntami wsi Klonowo, w którym dzierżawca łowił latem i zimą ryby po 3 beczki warte 3 floreny i 10 groszy każda, co przynosiło 10 florenów dochodu. W jeziorze mógł też łowić ryby, ale wyłącznie latem siecią zwaną klepą właściciel Klonowa. Z racji tego, że wieś była królewsczyżną lokalny kościół pod wezwaniem św. Bartłomieja Apostoła pozostawał pod patronatem królewskim pozwalającym królowi na obsadzanie urzędu proboszcza, czyli jego prezentę (Ecclesia collationis regiae), do którego należała dwułanowa posiadłość użytkowana przez mieszkańców. Za ich zgodą proboszcz zamiast tacowego pobierał z niej po pięć grzywien pruskich tytułem dzierżawy, co przynosiło mu dochód w wysokości 3 florenów i 10 groszy.

Nieznane jest imię i nazwisko ówczesnego proboszcza, ale z protokołu wizytacji parafii mierzeszyńskiej odbytej w 1687 roku wynika, że wieś zamieszkiwali w większości luteranie. Parafią, której podlegała świątynia w Przywidzu i wsie Pomlewo i Szklana Góra jako filia Świętego Wojciecha administrował pleban z Gdańska, ale nie rezydował na miejscu.

DARIUSZ DOLATOWSKI

INTENCJE MSZALNE marzec 2024

1. piątek	18 ⁰⁰	+ Janina Kluskiewicz
2. sobota	16 ⁰⁰	dzięk. błag. w intencji Haliny Ronowicz: 90. rocznica urodzin dzięk. błag. w intencji Marysi Bagińskiej: 5. rocznica urodzin
	18 ⁰⁰	+ Helena Baermann
3. niedziela	7 ³⁰	+ Wiktor i Izidor Hinz; Franciszek Wera; zmarli z rodzin Hinz i Wera
	9 ³⁰	+ mama Marianna Gajęcka: rocznica śmierci, tato Władysław Gajęcki oraz siostra Aniela
	11 ⁰⁰	+ Franciszek Fenski; zmarli z rodzin Fenskich, Preus i Bluhm
4. poniedziałek	18 ⁰⁰	+ Kazimierz Kąkol oraz zmarli z rodzin Kąkol i Kleba
5. wtorek	18 ⁰⁰	+ Stefan Krause
6. środa	18 ⁰⁰	+ Wojtek Śliwicki: 7. rocznica śmierci (intencja od kochających rodziców, siostry Karoliny z rodziną) oraz rodzice i dziadkowie: Kazimiera i Wiesław Śliwiccy, Czesława i Leon Chodowscy
7. czwartek	7 ⁰⁰	+ Kazimierz Kolbusz
8. piątek	18 ⁰⁰	+ Jacek Fryca
9. sobota	18 ⁰⁰	+ Kazimierz Kucmann, rodzice i rodzeństwo z obojga stron
10. niedziela	7 ³⁰	+ Jan Lewandowski; Małgorzata i Leon Guzowscy oraz Aleksander Plak
	9 ³⁰	+ Józef Pielecki: rocznica urodzin i imieniny oraz Patryk Pielecki: rocznica urodzin
	11 ⁰⁰	+ Czesław Ronowicz i Karol Pięta
11. poniedziałek	9 ³⁰	+ Władysław Gajęcki
	18 ⁰⁰	+ Mieczysław Fryca: rocznica urodzin
12. wtorek	9 ³⁰	dzięk. błag. o zdrowie Ireny Kuchnowskiej (intencja od Stowarzyszenia Wyżyna Gdańska)
	18 ⁰⁰	dzięk. błag. w intencji Ryszarda Rywackiego: 50. rocznica urodzin
13. środa	9 ³⁰	+ Tadeusz Szuba; Gertruda i Jan Kuduk
	18 ⁰⁰	+ Krystyna Figura Mazowiecka
14. czwartek	7 ⁰⁰	+ Zofia Farbiś: 4. rocznica śmierci oraz rodzina Brodowskich
15. piątek	18 ⁰⁰	dziękczynno błagalna
16. sobota	16 ⁰⁰	dzięk. błag. w intencji Jerzego Lejk: 80. rocznica urodzin + Apolonia Lejk: 1. rocznica śmierci
	18 ⁰⁰	+ Władysław i Sławomir Papis
17. niedziela	7 ³⁰	+ Marianna i Zygmunt Koprowicz, Stanisława Stosio oraz dziadkowie z obojga stron
	9 ³⁰	+ dusze w czyśćcu cierpiące
	11 ⁰⁰	dziękczynno błagalna
18. poniedziałek	18 ⁰⁰	+ Kazimierz Kolbusz (intencja od firmy pogrzebowej „Pinex” z Pinczyna)
19. wtorek	18 ⁰⁰	+ Kamil Kąkol i Krystyna Kąkol
20. środa	18 ⁰⁰	+ rodzice Zofia i Zygmunt Gaładyk
21. czwartek	7 ⁰⁰	+ Janina Kluskiewicz
22. piątek	18 ⁰⁰	o szczęśliwe rozwiązanie dla Katarzyny
23. sobota	18 ⁰⁰	+ zmarli z rodzin Formela i Szymańskich
24. niedziela	7 ³⁰	+ Zofia Butowska: 20. rocznica śmierci, mąż Feliks oraz rodzeństwo z obojga stron
	9 ³⁰	+ Antoni Guzowski: 1. rocznica śmierci
	11 ⁰⁰	+ Mieczysław Turski: 5. rocznica śmierci
25. poniedziałek	18 ⁰⁰	+ dusze w czyśćcu cierpiące
26. wtorek	18 ⁰⁰	+ Krystyna i Janusz Grześlak
27. środa	18 ⁰⁰	+ Michał Wołoszyk
28. czwartek	18 ⁰⁰	w intencji powołań kapłańskich z naszej parafii
30. sobota	18 ⁰⁰	+ rodzice Stefan i Waltraut Jaszewscy oraz zmarli z rodzin Jaszewskich i Lorenc
31. niedziela	6 ⁰⁰	+ Władysław Gajęcki
	9 ³⁰	+ Barbara Adamczyk: 3. rocznica śmierci
	11 ⁰⁰	+ Genowefa, Stefan i Lucjan Ciupińscy

zamawiający intencje mszalne akceptują druk w/w danych osobowych

w ostatnim czasie...

ZMARLI:

1. HELENA BAERMANN, zam. Domachowo, ur. 13 listopada 1936, zm. 4 lutego 2024, pogrzeb odbył się 7 lutego 2024 w Mierzeszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).
2. WŁADYSŁAW GAJECKI, zam. Domachowo, ur. 15 kwietnia 1928, zm. 18 lutego 2024, pogrzeb odbył się 21 lutego 2024 w Mierzeszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji)

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2024

146. Katarzyna Kuchnowska, Warcz
147. Maja i Robert Czerwiński, Mierzeszyn
148. Teresa i Ryszard Budzyński, Warcz
149. Krystyna Gwóźdź, Warcz
150. Agnieszka i Wojciech Napiórkowscy, Mierzeszyn
151. Helena i Marian Szulejewscy, Zaskoczyn
152. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
153. Halina Ronowicz, Błotnia
154. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
155. Pelagia Malec, Błotnia
156. Mieczysława Stosio, Mierzeszyn
157. Maria Fryca, Mierzeszyn
158. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
159. Helena Stosio, Domachowo

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

Fundacja Pomocy Społecznej
na Rzecz Dzieci

„PAN WLADEK”

Przeznacz 1,5%
nr KRS: 0000065085

NABOŻEŃSTWA PASYJNE W MIERZESZYNIE 2024

GORZKIE ŻAŁE – w niedzielę po Mszy świętej
o godz. 7.30

DROGA KRZYŻOWA – w piątek
dla dzieci o godz. 17.00
dla młodzieży i dorosłych o godz. 17.30

Piątek, 22 marca, po Mszy świętej o godz. 18.00
w kościele św. Bartłomieja Apostoła **VIA CRUCIS
2024** – Droga Krzyżowa ulicami Mierzeszyna
(jeżeli będzie sprzyjająca pogoda). Będzie to jedyne
nabożeństwo pasyjne tego dnia.

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY

na marzec 2024

Za współczesnych męczenników

Módlmy się, aby osoby, które w różnych częściach
świata ryzykują życie dla Ewangelii, zarażały Kościół
swoją odwagą i swoim misyjnym zapałem.

MODLITWA DO ŚWIĘTEGO WOJCIECHA

z okazji jubileuszu stulecia powstania
archidiecezji gdańskiej

Święty Wojciechu, zwiastunie nadziei i pasterzu dusz,
Ty, który swoim życiem świadczyłeś wielką miłość do Boga
i ludzi, a przez cierpienie ofiarowane za bliźnich,
co dzień zbliżałeś się do świętości.

Proszę Cię o wstawiennictwo za moją parafią.
Oreduj za duszpasterzami w niej posługującymi,
aby byli kapłanami według serca Bożego.
Wstawiaj się za rodzinami, aby były Bogiem silne.
Proś za dziećmi i młodzieżą, aby z wiarą i odwagą
szli przez życie za Jezusem Chrystusem.

Spojrzyj na chorych, cierpiących, osoby starsze i samotne,
upraszaj im łaskę zdrowia i siły na kolejne dni ich życia.
Popatrz także na tych, którzy przeżywają trudności,
upraszaj im łaskę nadziei.

Święty Wojciechu, tak bardzo wierzę w Twoją pomoc,
dlatego proszę, otocz także mnie i moich bliskich
swoim wstawiennictwem przed Bożym tronem.
Chcę za Twoim przykładem zbliżyć się do Boga.

Święty Wojciechu, módl się za nami.
Amen.

Posłuchaj katechezy abp. Tadeusza Wojdy o św. Wojciechu

www.wojciech25.pl

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parcyfa.ia3k.plCMENTARZA: www.mogily.pl/mierzczyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzyszynie
 PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
 Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNI – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzyszynie.
 Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzyszynie.
 Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
 Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
 e-mail: mierzczyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.